

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

WERSJA OSTATECZNA
A6-0364/2005

28.11.2005

SPRAWOZDANIE

w sprawie znaczenia bezpośredniej pomocy publicznej jako narzędzia rozwoju regionalnego
(2004/2255(INI))

Komisja Rozwoju Regionalnego

Sprawozdawca: Miloš Koterec

PR_INI

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
PROCEDURA	12

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie znaczenia bezpośredniej pomocy publicznej jako narzędzia rozwoju regionalnego (2004/2255(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt komunikatu Komisji na temat wytycznych w sprawie Pomocy Publicznej o Przeznaczeniu Regionalnym na lata 2007-2013,
- uwzględniając nieoficjalną wersję dokumentu Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej, poddaną pod dyskusję na pierwszym wielostronnym spotkaniu z ekspertami z Państw Członkowskich,
- uwzględniając art. 87 ust. 3 Traktatu WE,
- uwzględniając art. 158 Traktatu WE,
- uwzględniając art. 299 ust. 2 Traktatu WE,
- uwzględniając komunikat Komisji – Trzeci raport na temat spójności gospodarczej i społecznej (COM(2004)0107),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 kwietnia 2004 r. w sprawie Trzeciego raportu na temat spójności gospodarczej i społecznej¹,
- uwzględniając rezolucję z dnia 12 kwietnia 2005 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) w związku z przystąpieniem do Unii Europejskiej Czech, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji²,
- uwzględniając rezolucję z dnia 6 lipca 2005r. w sprawie projektu rozporządzenia Rady ustanawiającego ogólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności,
- uwzględniając cele Strategii Lizbońskiej oraz Strategii z Goeteborga,
- uwzględniając konkluzje Rad Europejskich z Barcelony i Göteborga, a szczególnie postanowienia, według których Państwa Członkowskie przystały na zmniejszenie poziomu pomocy publicznej w Unii Europejskiej i ograniczenie jej do tematów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, włączając spójność gospodarczą i społeczną,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,

¹ Dz. U. C 104 E/2004

² Teksty przyjęte, P5_TA(2005)0083.

- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego (A6-0364/2005),
- A. mając na uwadze, że polityka spójności i polityki pomocy publicznej uzupełniają się oraz że rozporządzenia dotyczące funduszy strukturalnych i Wytyczne w sprawie Pomocy Regionalnej winny być tak zgodne jak to tylko możliwe, przede wszystkim w wyznaczeniu obszarów geograficznych, które objęte mają zostać pomocą,
- B. mając na uwadze, że bezpośrednia pomoc publiczna, której kluczowym zadaniem jest działanie w charakterze instrumentu na rzecz rozwoju regionalnego, stanowi podstawowe narzędzie do osiągnięcia priorytetowego celu spójności oraz mając na uwadze, iż należy przyjąć zróżnicowane podejście do tego rodzaju pomocy w ogólnym rozpatrywaniu pomocy publicznej w kontekście gospodarki rynkowej,
- C. mając na uwadze, że pomoc publiczna ma wpływ na spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną w Unii Europejskiej,
- D. mając na uwadze, że większość Państw Członkowskich ograniczyła pomoc publiczną i zorientowała ją na cele horyzontalne, zgodnie ze strategią Unii Europejskiej, oraz że reorientacja zbieżna z celami polityki spójności jest mniej widoczna, jako że regionalne środki pomocowe uległy zmniejszeniu,
- E. mając na uwadze, że cel spójności powinien zostać wzmocniony poprzez wsparcie wymiaru terytorialnego,
- F. mając na uwadze, że pomoc publiczna o przeznaczeniu regionalnym przewidziana na wspieranie rozwoju gospodarczego pewnych obszarów znajdujących się w niekorzystnym położeniu oraz obszarów wykazujących się wzrostem gospodarczym powinna uwzględnić konieczność odpowiedniego zwiększenia strategicznej konkurencyjności gospodarczej danego regionu (art. 87 ust. 3 lit. c Traktatu),
- G. mając na uwadze, że Komisja, w trakcie dokonywania oceny efektów pomocy publicznej, powinna również wziąć pod uwagę całkowitą wartość pomocy publicznej (na osobę) w poszczególnych regionach,
- H. mając na uwadze, że jedynie około 10% całości pomocy publicznej jest regulowane przez Wytyczne w sprawie Pomocy Regionalnej i że pomoc publiczna może być pozytywnym impulsem dla gospodarczego rozwoju w regionach słabiej rozwiniętych,
- I. mając na uwadze, że zasady przyznawania pomocy publicznej powinny być w pełni przejrzyste, tak, aby stanowiła ona sprawiedliwy instrument zrównoważonego rozwoju regionalnego i umacniania spójności ekonomicznej i społecznej oraz oferowała środki do prowadzenia analizy wpływu pomocy publicznej, pozwalając na wdrożenie zasady „lepszego wykorzystania pieniędzy”,
- J. mając na uwadze, że w trakcie ustalania kryteriów i oceny skutków pomocy publicznej, w tym całości pomocy przyznanej danemu regionowi, należy posłużyć się szeregiem zróżnicowanych, rozbudowanych i precyzyjnych wskaźników rozwoju regionalnego i konkurencyjności,

- K. mając na uwadze, że wspieranie wzrostu i tworzenia miejsc pracy powinno być najważniejszym celem przyznawania pomocy regionalnej.
1. z zadowoleniem przyjmuje projekt komunikatu Komisji na temat wytycznych w sprawie pomocy publicznej o przeznaczeniu regionalnym na okres 2007-2013 r.
 2. zwraca się do Komisji o nieprzyjmowanie komunikatu w sprawie pomocy publicznej z przeznaczeniem regionalnym do czasu ustalenia przez Państwa Członkowskie perspektyw finansowych dla Unii Europejskiej i podjęcia decyzji w sprawie budżetu przeznaczanego na politykę regionalną i na politykę spójności;
 3. uważa, że opierając się na zasadzie sprawiedliwości, w nowym okresie programowania należy pozostawić niezmienione limity wymiaru przyznawanej pomocy w stosunku do poprzedniego okresu, tj. 2000-2006, w przypadku wszystkich trzech kategorii regionów, o których mowa w art. 87 ust. 3 Traktatu;
 4. wzywa, aby różnica ta nie przekraczała 10 punktów procentowych w celu zabiegania delokalizacji i wynikającej z niej niszczącej konkurencji między obszarami na terenie Państw Członkowskich, które znajdują się w niekorzystnej sytuacji w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. a Traktatu;
 5. zwraca uwagę na fakt, że regiony peryferyjne uzyskują automatycznie status określony w art. 87 ust. 3 lit. a Traktatu i dlatego też sugeruje przyjęcie takiej samej procedury w odniesieniu do regionów borykających się z poważnymi i ciągłymi problemami naturalnymi, geograficznymi czy demograficznymi, bez zwiększania wymiaru pomocy proponowanego przez Komisję;
 6. podkreśla wagę wszystkich aspektów spójności i wzywa do należytego poświęcenia uwagi obszarom wiejskim, obszarom przechodzącym przez przekształcenia przemysłowe, regionom o poważnych i trwałych niekorzystnych uwarunkowaniach przyrodniczych lub demograficznych, takim jak regiony o bardzo niskiej gęstości zaludnienia, regiony transgraniczne, wyspy i regiony i górskie; zwraca się jednakże do Komisji o rozważenie opracowania szczegółowych kryteriów, według których będzie możliwe identyfikowanie ww. regionów oraz udzielanie im pomocy odpowiadającej skali występujących tam problemów;
 7. uważa, że regiony efektu statystycznego powinny zachować status przewidziany w art. 87 ust. 3 lit. a Traktatu, wedle tego, do czego nawoływała wyżej wymieniona rezolucja w sprawie Trzeciego Raportu na temat spójności gospodarczej i społecznej przyznając im prawo do traktowania według tych samych reguł, które stosuje się w stosunku do regionów objętych w ramach celu zbieżności, zgodnie z ogólnymi przepisami dotyczącymi Funduszy Strukturalnych i Funduszu Spójności; wzywa jednak do utrzymania odpowiednich przepisów odnośnie regionów dotkniętych efektem statystycznym do końca okresu obowiązywania programu, tzn. do 2013 r., nie dokonując przeglądu ich sytuacji w 2009 r.;
 8. docenia zamiar Komisji, by posłużyć się wskaźnikiem bezrobocia jako pomocniczym wskaźnikiem obszarów kwalifikujących się, który ma być określony przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 87 ust. 3 lit. c Traktatu, podkreśla jednakże konieczność

wprowadzenia wskaźników, które pozwolą na uwidocznienie rozbieżności w rozwoju regionalnych, aby umożliwić Państwom Członkowskim dokładniejsze określenie względnego stopnia zamożności obszarów, a w rezultacie możliwości przyznania im pomocy; w tym celu zwraca się do Komisji o użycie dodatkowych wskaźników, takich jak: poziom wzrostu PKB na jednego mieszkańca (który lepiej określa wymagania związane z przekształceniami w fazie równowagi terytorialnej po okresie zewnętrznych wymogów konkurencyjności) i inny sposób ważenia wskaźnika bezrobocia, który także pokazuje poziom wzrostu gospodarczego danych obszarów; podkreśla ponadto znaczenie porównania wszystkich stosowanych wskaźników ze średnią unijną;

9. odnotowuje dodatkowe poszerzenie obszarów kwalifikujących się na podstawie statusu przewidzianego w art. 87 ust. 3 lit. c Traktatu zgodnie z limitami krajowymi określonymi przez Komisję, które uwzględnią również istniejące między regionami różnice w poziomie bezrobocia; jeżeli chodzi o całkowity pułap liczby ludności, zwraca się jednak do Komisji o przyjęcie kryteriów rozdziału, które brałyby pod uwagę względną niekorzystną sytuację niektórych Państw Członkowskich, unikając nakładania surowych kar na te kraje, które charakteryzują się wciąż znacznymi i obiektywnymi rozbieżnościami wewnętrznymi, wynikającymi również z obecności obszarów o niższym stopniu rozwoju posiadającym status regionów, o których mowa w art. 87 ust. 3 lit. a Traktatu; zwraca się zatem o przyjęcie tych samych kryteriów rozdziału i tych samych korektorów, które przewidują obecnie obowiązujące wytyczne, co pozwoli na konieczne, choć niewielkie podniesienie całkowitego pułapu liczby ludności kwalifikującej się do udzielenia pomocy regionalnej w UE liczącej 25 Państw Członkowskich;
10. uważa, że regiony rozwijające się gospodarczo powinny mieć możliwość korzystania z maksymalnego wymiaru pomocy określonego w art. 87 ust. 3 lit. c Traktatu, aby zapobiec naglej zmianie poziomu pomocy, która mogłaby przeszkodzić im w ujednoczeniu poczynionych postępów;
11. potwierdza, że każda pomoc regionalna, która jest przedmiotem derogacji zgodnie z art. 87 ust. 3 lit. c Traktatu musi być częścią spójnej i zintegrowanej polityki regionalnej Państw Członkowskich;
12. zwraca się do Komisji o ponaglenie Państw Członkowskich do określenia w sposób przejrzysty zarówno zasad gospodarczych, jak i kryteriów statystycznych, jakie zamierzają stosować do ostatecznego określenia regionów, o których mowa w art. 87 ust. 3 lit. c Traktatu; przypomina Państwom Członkowskim, że proces określania regionów, o których mowa w art. 87 ust. 3 lit. c Traktatu na szczeblu krajowym, powinien podlegać konsultacjom z miejscowymi i regionalnymi władzami;
13. zwraca się do Komisji o zapewnienie, by poprzez zastosowanie zasady partnerstwa właściwe władze regionalne mogły traktować w sposób priorytetowy projekty inwestycyjne o szczególnym znaczeniu dla ich regionów, jak zostało to przewidziane w projekcie wytycznych;
14. z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji Europejskiej, by zastosować dodatkowe zabezpieczenie w celu zagwarantowania, by żadne Państwo Członkowskie nie utraciło więcej niż 50% części społeczeństwa objętego pomocą w latach 2000-2006; zaleca jednakże, aby Komisja rozważyła możliwość umocnienia zabezpieczenia poprzez

obniżenie 50% progu;

15. zwraca się - aby uniknąć zbyt gwałtownego obniżenia progu liczby ludności - o zastosowanie systemu przejściowego w przypadku obszarów, o których mowa w art. 87 ust. 3 lit. c Traktatu, podobnego do mechanizmu przejściowego wprowadzonego dla regionów kwalifikujących się na pomocy art. 87 ust. 3 lit. a;
16. wyraża swoje zadowolenie z powodu projektu Komisji, by zezwolić Państwu Członkowskim na przyznawanie pomocy publicznej o przeznaczeniu regionalnym w celu zaradzenia szczególnym problemom gospodarczym, z włączeniem zlokalizowanych różnic regionalnych, poniżej poziomu NUTS III, które wyrażają się w niższym PKB, wyższym wskaźniku bezrobocia lub innych uznanych wskaźnikach gospodarczych, poprzez przyznanie możliwości udzielania pomocy publicznej również dużym przedsiębiorstwom; z zadowoleniem przyjmuje w tym kontekście fakt przyznania odpowiedniego dodatkowego wsparcia MŚP;
17. podkreśla jednak użyteczność innych wskaźników (takich jak ewolucja struktury zatrudnienia, starzenie się ludności czy odsetek ludności migrującej) pozwalających na lepszą ocenę trudności rozwojowych niektórych regionów, przede wszystkim regionów dotkniętych zjawiskiem pustynnienia;
18. podkreśla w tym kontekście znaczenie zapewnienia silnej synergii pomiędzy przyszłym Funduszem Wyzwań Globalizacji przeznaczonym na rozwiązywanie szczegółowych problemów gospodarczych spowodowanych restrukturyzacją, a Wytocznymi w sprawie Pomocy Regionalnej;
19. rozumie, że dostateczna pomoc operacyjna dla regionów o niekorzystnych uwarunkowaniach strukturalnych jest właściwym sposobem na uzupełnienie pomocy inwestycyjnej w tych regionach i z zadowoleniem przyjmuje chęć Komisji do umożliwienia Państwu Członkowskim elastycznego działania w tej dziedzinie;
20. oczekuje od Komisji rozpatrzenia możliwości przyznania pomocy operacyjnej w przypadku obszarów, które od 2007r. nie będą już korzystać ze statusu, o którym mowa w art. 87 ust. 3 lit. a Traktatu oraz przyznania odpowiedniej, dodatkowej pomocy operacyjnej regionom o niekorzystnych warunkach przyrodniczych, geograficznych lub demograficznych;
21. z zadowoleniem przyjmuje fakt ustanowienia przez Komisję efektywnego wskaźnika maksymalnej różnicy pomocy w odniesieniu do regionów przyjmujących mniejszą pomoc i graniczących z regionami uzyskującymi pomoc w większym wymiarze bez uciekania się do obniżania limitów przyznawanej pomocy dla obszarów uzyskujących większe wsparcie; wzywa do przyjęcia analogicznego postanowienia w odniesieniu do regionów nadmorskich;
22. docenia fakt przyznania Państwu Członkowskim przez Komisję możliwości przydzielenia MŚP istotnych dodatkowych środków pomocy publicznej o przeznaczeniu regionalnym; proponuje także ujednoczenie w górę tego rodzaju zwiększenia przewidując jedyny pułap w wysokości 20% dla małych i średnich przedsiębiorstw, tak, aby nie hamować procesu rozwoju małych przedsiębiorstw;

23. uważa, że w wytycznych dotyczących pomocy horyzontalnej powinny także zostać należycie uwzględnione różnice terytorialne tak, aby nie naruszyć celu spójności - z tego powodu pomoc ta powinna zachować swoje obecne proporcje;
24. wzywa zatem Komisję do dalszego podniesienia limitów wymiaru pomocy publicznej tak, aby wziąć pod uwagę regionalny element składowy na korzyść uboższych regionów, w przypadku, gdy pomoc publiczna jest przydzielana na podstawie nowych wytycznych dotyczących pomocy horyzontalnej. Te dodatkowe środki w ramach pomocy horyzontalnej powinny być zróżnicowane odpowiednio do kategorii wymiaru pomocy regionalnej określonych w ust. 41-46 projektu wytycznych dotyczących pomocy regionalnej;
25. popiera zaproponowaną przez Komisję definicję pierwotnej inwestycji i w szczególności rozróżnienie pomiędzy kwalifikującymi się wydatkami MŚP i dużych firm, jak przewiduje ust. 31 i następne ustępy projektu wytycznych w sprawie pomocy regionalnej, ma jednak nadzieję na większą elastyczność w szczególnych, uzasadnionych przypadkach; jednakże zwraca się do Komisji o wyjaśnienie, czy na podstawie projektowanych wytycznych, oprócz dostawy produktów, również świadczenie usług kwalifikuje się do objęcia pomocą;

ponadto uważa, że w zakresie definicji inwestycji początkowej aktualny wymóg, by w wyniku inwestycji produkt lub proces produkcji podlegał zasadniczej zmianie w drodze racjonalizacji, dywersyfikacji lub modernizacji, został utrzymany, gdyż wydaje się mniej restrykcyjny, niż wymóg wprowadzenia na rynek całkowicie nowego produktu;

26. proponuje, by - w świetle obecnych praktyk - Komisja zezwoliła Państwom Członkowskim, które nie przyjęły jednej waluty, na stosowanie kursu wymiany w „dniu wpłynięcia wniosku o przyznanie pomocy” na projekty będące częścią przyjętych programów, gdyż szczegółowy poziom pomocy musi być znany już w chwili oceniania projektu, a nie jedynie w dniu podjęcia decyzji;
27. wzywa Komisję do bardziej precyzyjnego określenia co stanowi koszty kwalifikujące się w celu umożliwienia dokładniejszego wyznaczenia kategorii oraz by podjęcie decyzji w sprawie zakwalifikowania wydatków mogło pozostać w gestii Państw Członkowskich;
28. przyjmuje z zadowoleniem fakt przyznania przez Komisję, że forma pomocy regionalnej może być zmienna i zwraca się do Komisji o przeprowadzenie studium oceniającego, jaki rodzaj pomocy publicznej wydaje się najbardziej korzystny dla rozwoju regionalnego i niesie mniejsze ryzyko zagrożenia konkurencji;
29. z zadowoleniem przyjmuje intencję Komisji dotyczącą wymogu, aby kwalifikujące się wartości niematerialne i prawne musiały pozostawać w kwalifikującym się regionie, co zostanie zapewnione poprzez szereg warunków określonych w ust. 53 projektu wytycznych na okres 2007-2013; jednakże wyjaśnienia wymaga, czy przeniesienie przedsięwzięcia z jednego obszaru kwalifikowanego do innego obszaru kwalifikowanego również stanowi naruszenie warunku dopuszczającego pomoc przeznaczoną na sfinansowanie danej inwestycji, czy też dopiero przeniesienie inwestycji do obszaru niekwalifikowanego rodzi określone sankcje;

30. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że tymczasowa i degresywna pomoc operacyjna będzie nadal przyznawana regionom, o których mowa w art. 87 ust. 3 lit. a Traktatu pod warunkiem, że jej przeznaczeniem będą jasno określone problemy związane z rozwojem regionalnym oraz że będzie ona proporcjonalna; jednakże zobowiązuje Komisję Europejską do bardziej precyzyjnego określenia kryteriów dopuszczalności pomocy operacyjnej;
31. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że pomoc operacyjna, która nie jest jednocześnie degresywna i ograniczona w czasie, będzie dalej przyznawana regionom borykającym się ze stałymi, trudnymi uwarunkowaniami;
32. uważa, że pomoc operacyjna na pokrycie dodatkowych kosztów transportu powinna być dopuszczalna w regionach peryferyjnych oraz o niskiej gęstości zaludnienia, jeżeli będą spełnione pewne obiektywne kryteria określone w ust. 79 projektu wytycznych oraz pod warunkiem, że zasady udzielania zamówień publicznych zapewniać będą uczciwe ustalenie cen przez przedsiębiorstwa otrzymujące pomoc publiczną; uważa również, że przyznawanie pomocy powinno być dopuszczone w celu przyspieszenia rozwoju regionalnego na obszarach Unii Europejskiej, które posiadają niekorzystne położenie geograficzne, takich jak wyspy i obszary górzyste, ponieważ przyczyniłoby się do lepszej integracji Wspólnoty;
33. sugeruje, by pomoc operacyjna była również przyznawana selektywnie, w zależności od zidentyfikowanych kosztów dodatkowych i możliwości równego dostępu do rynku, pod pewnymi warunkami regionom o poważnych i trwałych niekorzystnych uwarunkowaniach przyrodniczych lub demograficznych, takim jak regiony o niskiej gęstości zaludnienia, regiony wyludniające się oraz wyspy, regiony transgraniczne i górskie; wzywa jednakże Komisję do dokładnego określenia kryteriów kwalifikujących do uzyskania pomocy operacyjnej w ww. regionach;
34. zwraca się o uznanie faktu, że pomoc bezpośrednia w sektorze transportu może przyczynić się do lepszej integracji gospodarczej wysp w obszarze wspólnotowym i pozwolić im na osiągnięcie korzyści wynikających z położenia geograficznego w obszarach morskich otaczających Europę;
35. z zadowoleniem przyjmuje fakt ustanowienia przez Komisję maksymalnego procentu całości pomocy publicznej, który może być przyznany dużym firmom na niektóre niematerialne projekty inwestycyjne w celu ograniczenia maksymalnej wartości przyznawanych im funduszy w stosunku do ogółu inwestycji;
36. podkreśla, że wymóg podtrzymywania inwestycji wspieranych przez pomoc publiczną w danym regionie powinien być zgodny z wymogami dotyczącymi Funduszy Strukturalnych;
37. uznaje, że obowiązek podtrzymania inwestycji w tych regionach został ogólnie ustalony na okres co najwyżej pięciu lat; wzywa ponadto do stosowania tej zasady z pewną elastycznością, aby nie hamować innowacji w wymianie instalacji i wyposażenia, które stało się już przestarzałe w ciągu pięcioletniego okresu z powodu szybkich zmian technologicznych, pod warunkiem utrzymania rozwoju gospodarczego w danym regionie;

38. przyjmuje do wiadomości możliwość, jaką dysponują wobec MŚP Państwa Członkowskie, polegającą na zmniejszeniu niniejszego okresu pięciu lat do najmniej trzech lat celem utrzymania inwestycji lub utworzonych miejsc pracy;
39. wzywa Komisję do określenia wspólnotowych wytycznych opartych na zasadzie proporcjonalności w celu odzyskiwania pomocy w przypadku, gdy wyżej wymienione zobowiązania nie będą respektowane;
40. uważa, że pomoc UE na delokalizację przedsiębiorstw nie prowadzi do uzyskania jakiegokolwiek europejskiej wartości dodanej i powinno się w związku z tym unikać jej udzielania;
41. podkreśla, że wszystkie sektory gospodarcze powinny być traktowane na równi, oraz że między wszystkimi odpowiednimi instrumentami prawnymi powinna być zachowana równowaga;
42. z zadowoleniem przyjmuje zasadę przyjętą przez Komisję, by w trosce o uproszczenie i przejrzystość włączyć do wytycznych w sprawie pomocy regionalnej na okres 2007-2013 zapisy Wielosektorowych Ram na 2002 r. (MSF-2002);
43. przestrzega, że propozycja Komisji dotycząca oparcia wartości procentowej maksymalnej pomocy na wysokości pomocy brutto (w odróżnieniu od poprzedniego okresu, w którym uwzględniono, poprzez formułę ekwiwalentu dotacji netto (EDN), różne systemy podatkowe) może zwiększyć różnice w pomocy, o jaką będą mogły ubiegać się przedsiębiorstwa w różnych Państwach Członkowskich, doprowadzając do zaniedbania kryterium spójności;
44. zauważa z zaniepokojeniem, iż obniżenie pułapów w celu ustalenia maksymalnego wymiaru pomocy (PKB na jednego mieszkańca) połączone ze zmianą metody obliczeniowej (środki pomocowe brutto zamiast netto) okazuje się w praktyce bardzo poważnym cięciem w środkach bez wzięcia pod uwagę skuteczności jako instrumentu konwergencji i spójności; wzywa zatem Komisję do przedłożenia - w interesie przejrzystości zarządzania pomocą - obiektywnego uzasadnienia potrzeby tego rodzaju zmiany;
45. wzywa Komisję rozpatrzenia sposobu wykorzystania formuły EDN w celu oszacowania rzeczywistego wpływu pomocy publicznej na rozwój regionalny;
46. z zadowoleniem przyjmuje nową formę pomocy na rzecz małych przedsiębiorstw w regionach korzystających z pomocy oraz ze szczegółowych przepisów dotyczących regionów o niskim zaludnieniu i małych wysp w ramach kryteriów zgodności ww. pomocy; oczekuje, iż Komisja wprowadzi szczegółowe przepisy na rzecz pozostałych regionów, które borykają się ze stałymi utrudnieniami określonymi w Traktacie;
47. przyjmuje z zadowoleniem zamiar Komisji dotyczący rozszerzenia blokowych wyłączeń z wymogu wcześniejszej deklaracji w przypadku przejrzystych form regionalnej pomocy inwestycyjnej i zaleca, by górny pułap wyłączeń blokowych uwzględniał inflację;
48. podkreśla, że przepisy o wyłączeniach powinny explicite przewidywać możliwość

informowania o projektach pomocy przez Państwa Członkowskie oraz możliwość oceniania ich zgodności przez Komisję wg. bardziej elastycznych kryteriów, aby móc uwzględnić ewentualne specyficzne uwarunkowania regionalne lub sektorowe, a także podejścia nowatorskie;

49. oczekuje, że zasady dotyczące wyłączeń blokowych zostaną ustalone przez Komisję w sposób prosty i przejrzysty, a także że zostanie ustanowiony przez Komisję odpowiedni mechanizm kontroli, który zapobiegałby nadużyciom wyłączeń blokowych;
50. wzywa Komisję do zbadania, czy próg minimalny, zazwyczaj określany na wysokości 100 tys. euro, może zostać podniesiony, co pozwoliłoby na redukcję kosztów i zmniejszenie biurokracji w przypadku MŚP i nowych firm;
51. zaznacza, że pomoc państwa na szczeblu krajowym jest istotnym instrumentem finansowania spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej i powinna w związku z tym zostać włączona do krajowych ram referencyjnych oraz przyjęta jako część wieloletniego programu narodowego;
52. nalega, aby Komisja podniosła wysokość najniższego progu pomocy, który obecnie wynosi 100 tys. euro;
53. docenia zamiar Komisji, by polepszyć przejrzystość pomocy publicznej o przeznaczeniu regionalnym w rozszerzonej Unii i popiera ideę łatwego dostępu wszystkich zainteresowanych stron do pełnego tekstu wszystkich stosowanych w UE systemów regionalnej pomocy;
54. wzywa do włączenia podstawowych zasad w sprawie pomocy publicznej związanej z Funduszami Strukturalnymi do ustawodawstwa ustanawiającego ogólne przepisy w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności;
55. dziękuje Komisji za wzięcie pod uwagę opinii Parlamentu Europejskiego w trakcie konsultacji, której rezultatem jest opracowanie projektu wytycznych, o których mowa w niniejszej rezolucji;
56. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz Komitetowi Regionów.

PROCEDURA

Tytuł	Znaczenie bezpośredniej pomocy publicznej jako narzędzia rozwoju regionalnego				
Numer procedury	2004/2255(INI)				
Podstawa regulaminowa	art. 45				
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia wydania zgody na posiedzeniu	REGI 13.1.2005				
Komisja(e) wyznaczona(e) do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	ECON 13.1.2005				
Opinia niewydana Data wydania decyzji	ECON 7.3.2005				
Ścisłejsza współpraca Data ogłoszenia na posiedzeniu					
Projekt(y) rezolucji zawarty(e) w sprawozdaniu					
Sprawozdawca(y) Data powołania	Miloš Koterec 19.1.2005				
Poprzedni sprawozdawca(y)					
Rozpatrzenie w komisji	29.3.2005	20.4.2005	15.6.2005	5.10.2005	21.11.2005
Data zatwierdzenia	22.11.2005				
Wynik głosowania końcowego	za: 26 przeciw: 3 wstrzymujących się: 11				
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Alfonso Andria, Stavros Arnautakis, Elspeth Attwooll, Adam Jerzy Bielan, Jana Bobošíková, Graham Booth, Bernadette Bourzai, Gerardo Galeote Quecedo, Iratxe García Pérez, Eugenijus Gentvilas, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Ambroise Guellec, Pedro Guerreiro, Gábor Harangozó, Konstantinos Hatzidakis, Jim Higgins, Alain Hutchinson, Mieczysław Edmund Janowski, Tunne Kelam, Miloš Koterec, Constanze Angela Krehl, Francesco Musotto, James Nicholson, Lambert van Nistelrooij, Jan Olbrycht, Markus Pieper, Elisabeth Schroedter, Alyn Smith, Grażyna Staniszevska, Catherine Stihler, Oldřich Vlasák, Vladimír Železný				
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Inés Ayala Sender, Jan Březina, Ole Christensen, Den Dover, Toomas Savi, László Surján, Nikolaos Vakalis				
Zastępcy (art. 178 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Rosa Miguélez Ramos				
Data złożenia - A6	28.11.2005		A6-0364/2005		